

tinget, antager jeg ikke, at det skyldes de aabenbare Modstandere af Forslaget. Jeg kunde tænke mig, at der ogsaa har været skjulte Modstandere, som maaske til syvende og sidst er de vanskeligste at have med at gøre. Men jo vanskeligere det har været at faa denne Sag gennem Rigsdagens Ting, desto gladere er vi for, at det er lykkedes at gennemføre den. Ikke saaledes at forstaa, at vi Socialdemokrater mener, at naar vi nu har faaet gennemført en Vurdering af Grundværdien, har vi foretaget os noget forfærdelig revolutionært. Det tror vi slet ikke. Muligvis er der mange Mennesker i Landet, som tror det; de findes paa den ene Side blandt de begejstrede Tilhængere af Jordværdibeskatningen og paa den anden Side blandt de Konservative, som er i den Grad ængstelige for dette revolutionære Skridt, at de ikke har turdet gaa med dertil.

Men naar vi Socialdemokrater er gaaet med til og er glade ved at medvirke til Gennemførelsen af denne Sag, er det, fordi vi tror, at vi faar en retfærdigere og bedre Beskatning af Ejendomme, end vi hidtil har haft. Allerede i 1903, da man gennemførte den store Reform af vort Skattevæsen og ogsaa forandrede Ejendomsskatterne til Ejendomsskyld, paapegede Socialdemokratiets Ordfører, at det vilde være bedre at gennemføre en Beskatning af Jorden alene end at gennemføre den Ejendomsskyld, som den Gang blev Lov. Naar Kravet om Grundværdibeskatning er blevet saa udbredt her i Landet, naar Bevægelsen for en Grundværdibeskatning er blevet saa stærk, skyldes det vist ikke mindst Ejendomsskyldens Skavanker, ikke mindst den Omstændighed, at den Gang man gik over fra de gamle Ejendomsskatter til Ejendomsskylden, virkede det netop paa den Maade, at de store Ejendomme lettedes for Skat, medens de smaa Ejendomme fik forøget Skat; det var medvirkende til at skabe et ganske fortrinligt Grundlag for Agitationen for en Grundværdibeskatning, og det kan vi kun glæde os over, da vi mener, at denne Grundværdibeskatning vil vise sig at være mere retfærdig end den Ordning, vi hidtil har haft.

De Konservative i Landstinget har i Betænkningen fremsat nogle Bemærkninger, som jeg synes tyder paa — jeg var lige ved at sige, at de ikke har ret meget Begreb om, hvad det drejer sig om, men saadant noget maa man vistnok ikke sige

fra denne Talerstol. Jeg kunde alligevel have Lyst til at nævne den paagældende Udtalelse. Det hedder: „Endnu mere uretfærdigt vil Lovforslagets Bestemmelser om, at Grunden skal vurderes ikke efter den Anvendelse, den har, men efter den Anvendelse, de paagældende Vurderingsmænd mener, den burde have, virke“. Det vil altsaa sige, at hvis en eller anden — og saadanne Tilfælde har man — vil drive en Gaard eller et Husmandsbrug, som ligger midt inde i en By og har en Værdi maaske i Kroner pr. Kvadratmeter f. Eks. som Agerbrug, saa skulde efter den Definition af, hvad der burde være rigtigt, denne Gaard altsaa vurderes og staa til en Værdi pr. Tønde Land af 1 000 eller 1 500 Kr., medens den maaske var adskillige Kroner værd pr. Kvadratmeter. Jeg forstaaer ikke, at man kan fremsætte en saadan Opfattelse, at man skal vurdere en Ejendom efter den Brug, der gøres af den, og ikke efter den Værdi, den virkelig har, men det røber for mig, at man indenfor det konservative Folkeparti fuldstændig har misforstaaet hele Opgaven.

Jeg skal anbefale mine Partifæller at stemme for det foreliggende Lovforslag, der skattemæssigt betyder et Skridt frem mod en mere retfærdig Beskatning af vor faste Ejendom end den, vi hidtil har haft.

Raffnsøe: Lovforslaget foreligger nu til endelig Behandling i dette Ting i en Skikkelse, som ikke er ret meget afvigende fra den Form, det havde, da det var til første Behandling her i Tinget. Som den ærede Ordfører (Pinholt) nævnte, er Lovens Ikrafttræden udskudt til 1. Januar 1924, og der bliver altsaa lidt mere Tid til Vurderingerne. Der er foretaget enkelte andre Ændringer, som man ikke alle kan kalde Forbedringer, men det fundamentale ved Lovforslaget, Grundlaget, hvorefter Skatten udskrives, er der ikke forandret noget ved. Det er det samme, som det var, da Lovforslaget fremsattes, og de Bestemmelser, der nu bliver indført, hindrer ikke, at det hele kommer til at hvile paa Vurderingsmændenes frie Skøn.

Dette Grundlag har Over-Skyldraadet givet Karakteren: ikke uegnet, den daarligste Karakter, en Eksaminand skal have for at bestaa en Eksamen, men to Mindretal har givet Grundlaget Karakteren: slet. Paa et saadant Grundlag vil man nu basere Danmarks fremtidige Beskatning af fast Ejendom. Jeg udtalte ved første Behandling her i Salen, at man skal være